ודוקא כתב ידו ועד [א]אבל כתב סופר ועד לא ושמואל אמר אפי' כתב סופר ועד שהרי שנינו [א]כתב סופר ועד כשר ורב מי דמי התם תינשא לכתחילה הכא דיעבד ושמואל לא קשיא הא בספרא דמובהק והא בספרא דלא מובהק וכן אמר ר' יוחנן [ב](כתב ידו שנינו) אמר ליה רבי אלעזר הרי יש עליו עדים אמר ליה אסיפא זימנין אמר רב תצא זימנין אמר רב לא תצא הא כיצד יש לה בנים לא תצא אין לה בנים תצא מתיב מר זוטרא בר טוביה [ג][ב]וכולן שהיו בהן ספק קידושין או ספק גירושין הרי אלו חולצות ולא מתיבמות כיצד ספק קידושין זרק לה קידושין ספק קרוב לה ספק קרוב לו זהו ספק קידושין ספק גירושין כתב בכתב ידו ואין עליו עדים יש עליו עדים ואין בו זמן יש בו זמן ואין בו אלא עד אחד הרי זה ספק גירושין ואי אמרת לא תצא צרתה אתיא ליבומי תתיבם ואין בכך כלום חששא דרבנן היא לוי אמר לעולם לא תצא וכן אמר ר' יוחנן [ג]לעולם לא תצא וכן אמר להו ר' יוחנן לבני ר' חלפתא דמן [ד]הונא הכי אמר אבוכון [ה]לעולם לא תצא וקרצית שבעמיר אינה פוסלת במי חטאת מאי קרצית אמר אביי דידבתא דביני כיפי מתיב רב דניאל בר רב קטינא [ו][ד]כל העופות פוסלין במי חטאת חוץ מן היונה מפני שמוצצת ואם איתא ניתני חוץ מיונה וקרצית לא פסיקא ליה דגדולה לא פסלה וקטנה פסלה ועד כמה אמר ר' ירמיה ואיתימא ר' אמי עד כזית: ר' אלעזר אומר אף על פי וכו': [ז]אמר רב יהודה אמר רב הלכה כר' אלעזר בגיטין כי אמריתה קמיה דשמואל [ח]אמר [ה]אף בשטרות ורב סבר בשטרות לא הא קתני וגובה מנכסים משועבדים רבי אלעזר תרתי אמר ורב סבר כוותיה בחדא ופליג עליה בחדא וכן אמר ר' יעקב בר אידי אמר ר' יהושע בן לוי הלכה כר' אלעזר בגיטין ורבי ינאי אמר אפילו ריח הגט אין בו ורבי ינאי לית ליה דר' אלעזר הכי קאמר לרבנן אפילו ריח הגט אין בו וכן אמר ר' יוסי בר' חנינא אמר ריש לקיש הלכה כרבי אלעזר בגיטין ור' יוחנן אמר אפילו ריח הגט אין בו לימא ר' יוחנן לית ליה דר' אלעזר הכי קאמר לרבנן אפילו ריח הגט אין בו שלח ליה ר' אבא בר זבדא למרי בר מר בעי מיניה מרב הונא הלכה כר' אלעזר בגיטין או אין הלכה אדהכי נח נפשיה דרב הונא אמר ליה רבה בריה הכי אמר אבא משמיה [ט]דרבא הלכה כר' אלעזר בגיטין ורבותינו הבקיאין בדבר הלכה משום רבינו אמרו הלכה כר' אלעזר בגיטין דאמר רב חמא בר גוריא אמר רב הלכה כר' אלעזר בגיטין איכא דאמרי וחברינו הבקיאין בדבר הלכה ותלמידי רבינו משום רבינו אמרו הלכה כרבי אלעזר בגיטין דאמר רב חסדא אמר רב חמא בר גוריא אמר רב הלכה כרבי אלעזר בגיטין וכן כי אתא רבין אמר ר' אלעזר אמר רב הלכה כרבי אלעזר בגיטין:

מתני' [ו]שנים ששלחו שני גיטין שוין [ה]ונתערבו נותן שניהם לזו ושניהם לזו לפיכך אבד אחד מהן הרי השני בטל [ז]חמשה שכתבו כלל בתוך הגט איש פלוני מגרש פלונית ופלוני פלונית והעדים מלמטה כולן כשרין וינתן לכל אחת ואחת היה כותב טופס לכל אחד ואחד והעדים מלמטה את שהעדים ניקרין עמו כשר:

גמ' מאן תנא אמר ר' ירמיה דלא כר' אלעזר דאי ר' אלעזר [י]כיון דאמר [ח]עדי מסירה כרתי הא לא ידעי בהי מינייהו קא מגרשה אביי אמר אפי' תימא ר' אלעזר אימא דבעי ר' אלעזר כתיבה לשמה נתינה לשמה מי בעי: חמשה שכתבו כלל כו': היכי דמי כלל היכי דמי טופס אמר רבי יוחנן [ט]זמן אחד לכולן זהו כלל זמן לכל אחד ואחד זהו טופס וריש לקיש אמר אפילו

ודוקא כתב ידו ועד. הוא דאמרינן הולד כשר. וכי תימא הא מרישא שמעינן לה דאפילו בלא שום עד הולד כשר אי לאו סיפא הוה אמינא היכא דאיכא עד אחד עם כתב ידו תינשא לכתחלה: **דהא תנן.** לקמן בפירקין: **כתב סופר ועד כשר.** כלומר כתב סופר וחתם עד אחד כשר: **ורב.** אמר לך מי דמי התם כשר לכתחילה משמע דהתם חתם סופר עם העד שנינו כדמתרץ לה רבי ירמיה לקמן[יא]: **ושמואל.** לית ליה דרבי ירמיה אלא כתב סופר ולא חתם והיינו טעם דכשר לכתחילה בספרא דמובהק ובקי בתורת גיטין ולא יכתבנו אלא אם שמע מפי הבעל: **וכן א"ר יוחנן.** כרב דאמר כתב ידו שנינו אבל כתב סופר הולד ממזר: **הרי יש עליו עדים.** ר' אלעזר סבר דאמלעיתא קאי: **זימנין אמר רב.** בהני שלשה גיטין דמתני' אם ניסת תצא: **יש לה בנים.** קודם שנודע לנו שבגט הזה ניסת: **לא תצא.** שלא להוציא לעז ממזרות על בניה: **וכולן.** חמש עשרה עריות שאמרו שפוטרות צרותיהן מן החליצה אם היו בהן לבעליהן המת קידושי ספק או שגרשן לפני מותו גירושי ספק נמצאת צרתה ספק שהיא צרת ערוה ופטורה ספק שאינה צרת ערוה וזקוקה ליבם: **הרי אלו.** הצרות: **חולצות.** שמא זקוקה היא: **ולא מתייבמות.** שמא אינה זקוקה ונמצא נושא אשת אח שלא במקום מצוה: **זהו ספק גירושין.** דכיון דמדאורייתא כשר זקוקה צרתה ליבם: **ואי אמרת לא תצא.** אם ניסת בגט זה: **אתי למימר.** גט זה מעליא וצרתה לאו צרת ערוה היא ואתי ליבומה: ומשנינן **תתיבם ואין בכך כלום.** כלומר אי אתי ליבומה לא איכפת לן כולי האי דנגזור הא אטו הא דכיון דכשר מדאורייתא חששא דרבנן בעלמא היא ולאו צרת ערוה היא: **לעולם לא תצא.** ואפי' אין לה בנים: **וקרצית שבעמיר כו'.** ועוד שמועה זו אמר אביכם[יב] דקרצית הנמצאת בעמרים אינה פוסלת במי חטאת אם שתת מהן: **מפני שמוצצת.** ואינה מחזרת ממים שבפיה לחזור ולטפטף בתוך הכלי דתנן התם[יג] שתתה מהן בהמה חיה ועוף פסולין מפני שמקיאים מפיהם לתוכן וכבר בטלו בפיהן מתורת מי חטאת: **דידבתא.** זבוב גדול כמין חגב: **דביני כיפי.** הנמצא בין העמרים: **עד כמה.** הויא קטנה ופסלה: **עד כזית.** ומכזית ומעלה הויא גדולה ולא פסלה: **הלכה כר' אלעזר בגיטין.** דעדי מסירה כרתי ואפילו פסולא דרבנן ליכא אבל לא בשטרות דכתיב בהן וכתוב בספר וחתום בירמיה (לב) בספר המקנה: **אפי' בשטרות.** דהתם עלה טובה קמ"ל מפני תיקון העולם: **והא קתני.** מתניתין: **גובה מנכסים משועבדים.** אם שטר הוא או גט וזה גובה כתובה מנכסים משועבדים דתנן בכתובות (דף פט.) הוציאה גט ואין עמו כתובה גובה כתובתה: **תרתי אמר.** בגיטין ושטרות: **ריח הגט.** ליפסל בכהונה להחמיר וכל שכן להתיר: **ורבותינו הבקיאין בדבר הלכה.** הנך דמפרש ואזיל רב חמא בר גוריא: **משום רבינו.** רב: **חברינו.** רב חסדא: **מתני' שני גיטין שוין.** בשמותיהן: **הרי השני בטל.** דלא ידעינן דמאן ניהו: **טופס לכל אחד ואחד.** בגמ' מפרש לה: **את שהעדים נקרים עמו.** היינו תחתון אבל עליונים פסולים שמא לא העידו אלא על האחרון: **גמ' מאן תנא.** דקתני דאיכא תקנתא בנותן שניהם לזו ושניהם לזו: **דלא כר' אלעזר.** אלא כר' מאיר הלכך כל אחת מהן מתגרשת בשלה שהרי בא לידה ועדיו חתומים בו ור' מאיר כיון דלא בעי עדי מסירה שפיר דמי דהא כל גיטין נמי משחתמו העדים אינן יודעין למי יתן: **הא לא ידעי.** עדי מסירה בהי מינייהו מיגרשא ואין זו נתינה לשמה מבוררת ורבי אלעזר כיון דחתימה לשמה לא בעי על כרחיך לשמה דכתיב בקרא אכתב ונתן קאי: אפילו

יש לה בנים לא תצא כו'. וא"ת מאי פריך לעיל הניחא למ"ד לא תצא אלא למ"ד תצא מאי איכא למימר ומאי קושיא נימא דבשלום מלכות אפילו יש לה בנים תצא וי"ל דבשלום מלכות נמי כיון דלרבנן הולד כשר יש לה בנים לא תצא[א]:

זרק לה קידושין ספק קרוב כו'. בפ' ד' אחין (יבמות ל:) דייק ואילו בגירושין ספק קרוב לו כו' לא קתני ומפרש לה:

כל העופות פוסלין במי חטאת. טעמא משום שתהא חיותו בכלי [ב] [יד]אבל משום מלאכה [ג] אין נפסל אחר קידוש כדאמרינן בספרי[טו] ובמס' פרה (פ"ד מ"ד) ומיהו משום היסח הדעת [ד] נראה דנפסלין לאחר קידוש ובמקום אחר הארכתי[טז]: וליתכשר

מט א מיי' פ"א מהל' גירושין הלכה יד סמג עשין נ טוש"ע אה"ע סימן קל סעיף כ:
נ ב מיי' פ"ו מהל' יבום הל' ז סמג עשין נא טוש"ע אה"ע סי' קעג סעיף ו:
נא ג מיי' פ"א מהל' גירושין הל' יד ופ"י הלכה ב סמג עשין נ טוש"ע אה"ע סי' קמז ס"א וסי' קנ ס"א:
נב ד מיי' פ"ט מהל' פרה אדומה הל' יב סמג עשין רלג:
נג ה מיי' פ"א מהל' מלוה ולוה הל' ב סמג עשין צד טוש"ע ח"מ סי' מ סעי' ב וסי' נא סעי' ז:
נד ו מיי' פ"ג מהל' גירושין הל' יב סמג עשין נ טוש"ע אה"ע סי' קלב סעיף ג:
נה ז מיי' פ"ד מהלכות גירושין הל' יח סמג עשין נ טוש"ע אה"ע סי' קל סעי' ט:
נו ח מיי' פ"א מהלכות גירושין הל' יח סמג שם טוש"ע שם סעיף ו וסימן קלג סעיף א:
נז ט מיי' שם פ"ד הל' יח סמג שם טוש"ע שם סי' קל סעי' ט:

גליון הש"ס

מתני' ונתערבו נותן שניהם. עיין טורי אבן ר"ה כו ע"א ד"ה ואם קול:

פסקי רי"ד

אותו חולי עתידין לצאת הלכך אע"פ שלא היו השחינים עליו בעת שמכרו כיון שיצאו בו עד ב' שנים איגלי מילתא שכבר היה נולד החולי בגופו מקודם לכן ולא היה ניכר לבני אדם ומאז היה המקח טעות: **מתני' ג' גיטין פסולים ואם נשאת הולד כשר כתב בכתב ידו ואין עליו עדים יש עליו עדים ואין בו זמן יש בו זמן ואין עליו אלא עד אחד הרי אלו ג' גיטין פסולים ואם נשאת הולד כשר ר' אלעזר אומר אע"פ שאין עליו עדים אלא נתנו לה בפני עדים כשר וגובה מנכסים משועבדים שאין העדים חותמין על הגט אלא מפני תיקון העולם.** פי' כתב בכתב ידו שהוא כק' עדים הולד כשר ולכתחלה פסול דלמא אתיא לאינסובא בכתב ידי סופר דעלמא בלא עדים וסתם מתניתין ר' מאיר הוא דבעי עדי חתימה **יש עליו עדים ואין בו זמן** הוא פסול מדרבנן גזירה משום בת אחותו או משום פירי הלכך לכתחלה לא תנשא בו ואם נשאת הולד כשר. **יש בו זמן ואין עליו אלא עד אחד** גם זה פסול מדרבנן כדמפרש לקמן ור' אלעזר מכשיר אע"פ שאין עליו עדים כלל דקסבר עדי מסירה כרתי ולא בעי עדי חתימה. **ומקשה ותו ליכא גיטין דפסולין לכתחלה והולד כשר והאיכא גט ישן** התם אי נתגרשה בו לא תצא הכא באלו ג' גיטין אע"פ שהולד כשר תצא **הניחא** למ"ד תצא אלא למ"ד לא **תצא מאי איכא למימר** פי' פלוגתא דאמוראי היא לקמן בשמעתין: התם בגט ישן אם נתגרשה בו תנשא לכתחלה לא תנשא ואם נישאת לא תצא: **והאיכא גט קרח** התם הולד ממזר הכא הולד כשר הניחא לר' מאיר אלא לרבנן מאי איכא למימר התם אפילו לרבנן תצא הכא לא תצא: **והא איכא שלום מלכות** התם הולד ממזר הכא הולד כשר. הניחא לר' מאיר אלא לרבנן מאי איכא למימר התם אפילו לרבנן תצא הכא לא תצא: **יש בו זמן ואין בו אלא עד אחד אמר רב ל"ש אלא דוקא כתב ידו ועד אחד אבל כתב סופר ועד לא.** פי' דלא תימא כיון דאיכא כתב ידו סגי לן בעד א' וליתכשר לכתחלה אלא אף זה פסול מדרבנן: ושמואל אמר אפילו כתב סופר ועד כשר שהרי שנינו כתב סופר ועד כשר. ורב מי דמי התם תני כשר ותנשא בו לכתחלה הכא דיעבד אלא חתם סופר שנינו אבל לעולם בכתב סופר ועד פסול **ושמואל אמר לא ק' הא בספרא מובהק הא בספרא דלא מובהק** פי' אם היה הסופר מובהק וסופר לכל העיר מועלת כתיבתו כמו החתימה עצמה וכשר לכתחלה דאמרינן בודאי הסופר שכתב הגט הוא היה עד שני אבל אם הסופר אינו מובהק סברו העולם כיון שאינו חתום לא היה כשר לעדות דשמא עבד או אשה או א' מקרובי האשה כתבו שאינו כשר לעדות ולא יתקיים הגט זה אלא בעד א' ואתו לאכשורי עד א' בגיטין: **וכן א"ר יוחנן כתב ידו שנינו** וקי"ל דרב ושמואל ור' יוחנן הלכה כר' יוחנן כ"ש הכא דקאי רב כר' יוחנן וכתבא דספרא לא מהני מידי: **הרי אלו ג' גיטין פסולין זמנין אמר רב תצא וזמנין אמר רב לא תצא** הא כיצד יש לה בנים לא תצא אין לה בנים תצא: ולוי אמר לעולם לא תצא וכן אמר ר' יוחנן לעולם לא תצא וכן הלכה: **ר' אלעזר אומר וכו' וגובה האשה כתובתה בגט זה מנכסים משועבדים שאין העדים חותמין וכו'** פי' ר' אלעזר לא בעי עדי חתימה כלל כי אם עדי מסירה ואם אין שם עדי מסירה אע"פ שיש שם עדי חתימה אינו כלום דעדי מסירה כרתי ולמה נהגו העולם להחתים עדים בגט אלא מפני תיקון העולם שמא האשה לא תנשא עכשיו ועדי מסירה ימותו או ילכו להם למדינת הים וכשתבוא האשה להנשא בגט זה שאינו חתום לא נאמין לה שהבעל כתבו ונתנו לה דדילמא היא כתבה ליה אבל אם הגט חתום עדי הגט מוכיחים שהבעל כתבו וחתמו שבלי רשותו לא היו העדים חותמין ובודאי[א] ביד הבעל חתמוהו ואחרי שעתה יוצא מיד האשה בודאי הבעל נתנו לה ולא חיישינן שמא כתב ליתן ולא נתן ונפל ממנו ומצאתו כי היכי דאמרי' בכל שטר מלוה דנפיק מתותי יד המלוה או שטר מכר דנפיק מתותי ידא דלוקח אלא ודאי הבעל נתנו לידה וכשנתנו לה בכשרון נתנו לה בפני עדי מסירה והילכך נאמנת האשה לומר בפני פלוני ופלוני נתנו לי והלכו להם למדינת הים אבל[ב] מכיון שנתן לה בעלה הגט אינה מוציאה עדי מסירה ואינה מגורשת דאמר' בינו לבינה נתנו לה. **אמר רב יהודה אמר רב הלכה כר' אלעזר בגיטין** כי אמריתה קמיה דשמואל אמר אף בשטרות: ורב סבר בשטרות לא והא קתני וגובה מנכסים משועבדים ר' אלעזר תרתי אמר ורב סבר לה כותיה בחדא ופליג עליה בחדא וקי"ל הלכה כשמואל בדיני: **מתני' ב' ששלחו ב' גיטין שוין ונתערבו נותן שניהם לזו ושניהם לזו** לפיכך אם אבד א' מהן הרי השני בטל. ה' שכתבו כלל בתוך הגט איש פלוני מגרש את פלונית ופלוני פלונית והעדים מלמטה כשרים ונותן לכל אחד ואחד: היה כותב טופס לכל אחד ואחד והעדים מלמטה את שהעדים נקראים עמו כשר: **ה"ד כלל וה"ד טופס** א"ר יוחנן זמן אחד לכולן זהו כלל זמן לכל אחד ואחד זהו טופס וריש לקיש אמר

א) נראה דל"ל ובודאי שע"פ דברי הבעל חתמוהו וכו'. ב) אולי צ"ל אבל בלא עדי חתימה אפילו ידוע שנתן לה בעלה הגט ואינה מביאה עידי מסירה אינה מגורשת וכו'.

מסורת הש"ס

א) [לעיל סו: עא: לקמן פז:], ב) ס"א ל"ג, ג) יבמות ל:, ד) חיפא ס"א, ה) משמיה דרב ס"א, ו) פרה פ"ט מ"ג חולין סב., ז) [לעיל ד.] כתובות לד:, ח) [עי' תוס' לעיל ד. ד"ה דקי"ל], ט) [צ"ל דרב], י) [לעיל ט: וש"נ וע' תוס' לעיל ד. ד"ה דקי"ל ותוס' כד: ד"ה בעדי מסירה], יא) [דף פח.], יב) בדפו"ר נוסף, משמיה דרב, יג) [פרה פ"ט מ"ג], יד) צ"ל לטעמא משום וכו' בכלי אי נמי משום מלאכה. חסם סופר, טו) חוקת סי' קכד, טז) [וע' תוספות פסחים יח. ד"ה בטלו],

מוסף רש"י

כתב סופר ועד. כתב סופר את הגט וחתם עד אחר, כשר (לעיל סו:). **וכולן.** ט"ו עריות, **שהיו בהן.** לאחיו המת, **ספק קידושין או ספק גירושין.** הויא צרתה ספק צרת ערוה, דלמא איגרשה ערוה, ולגבי קידושין דלמא לא מיקדשה, **הרי אלו. הצרות, חולצות.** ולא מפטרן בולא כלום דלמא לאו צרת ערוה היא, **ולא מתייבמות.** דלמא צרת ערוה היא (יבמות ל:). **ספק קרוב לו.** שהיו ח' אמות מלומלמות ביניהן בר"ה וד' אמות קונות שם וזרקו, ספק בד' אמות הקרוב לה, ספק בד' אמות הקרוב לו (שם). **כתב בכתב ידו.** דקי"ל (ב"ב קעה:) הוציא עליו כתב ידו שהוא חייב לו, גובה מנכסים בני חורין, אלמא כתב ידו בלא עדים מילתא היא (יבמות ל:). **יש עליו עדים ואין בו זמן.** כתוב, או יש בו זמן ואין בו אלא עד אחד זהו ספק גירושין, דאמרינן ג' גיטין פסולין ואם נשאת הולד כשר ואלו הן כתב בכתב ידו כו', וה"נ חולצת צרתה כיון דגיטא הוא דאם ניסת הולד כשר, ולא מתייבמת כיון דלאו גיטא מעליא הוא דקרי להו פסול לכתחילה הלכך אי שרית ליה אמרי אינשי צרת ערוה מתייבמת (שם). **פוסלין במי חטאת.** אם שתו מהן מפני שאין מוצצין אלא מגביהין פיהן לאחר שקולטות את המים והמים נופלים מפיהם והרי הן כמו שנעשה בהם מלאכה דקי"ל (לעיל נג.) שהמלאכה פוסלתן, חוץ מן היונה מפני שמוצצת. ובאלו הנותרים לא נעשה מלאכה (חולין סב:).

מוסף תוספות

א. דמהאי טעמא גופיה דהכא לא תצא בשיש לה בנים שלא להוציא לעז על בניה ה"ה התם לרבנן כיון שאין הולד ממזר. תוס' הרא"ש לעיל בע"א. ב. משום דמים חיים בענין דכתיב [במדבר יט] מים חיים אל כלי שתהא חיותן בכלי שלא ימלא בכלי זה ויערה בכלי אחר קודם קידוש (רש"י חולין ט ע"ב ד"ה אם יכולה) וכיון שעמדו בדבר שאינו כלי נפסלו. שיט"ק, ע"ש עוד. ג. דכל המקיא פסול דהואיל והפרישו מהן לשתות הרי נעשה בהן מלאכה ונפסלו כשמקיאות פוסלות את הראשונות דמי חטאת נפסלו במלאכה אחרת כדאמרינן במסכת גיטין [דף נג ע"א]. רש"י חולין שם. ד. דמכיון שנכנסו המים בפי הבהמה ועוף הסיח דעתו מהן וכשמקיאות פוסלות הראשונות. ר"ש בפרה פ"ט מ"ג, ע"ש עוד באריכות. [וכר"ן פירש כן בדעת רש"י ע"ד עוד].

תלמוד בבלי מהדורת נהרדעא החדש, באדיבות הוצאת ח. וגשל, © כל הזכויות שמורות

אפילו זמן אחד לכולן נמי הוי טופס אלא היכי דמי כלל דכתב אנו פלוני ופלוני גירשנו נשותינו פלונית ופלונית מתקיף לה רבי אבא לר' יוחנן דאמר זמן אחד לכולן זהו כלל ליחוש דלמא כי חתמו סהדי אבתרא הוא דחתימי מי לא (א)תניא [א]עדים חתומין על שאילת שלום בגט פסול חיישינן שמא על שאילת שלום חתמו לאו איתמר עלה א"ר אבהו [ב]לדידי מפרשא לי מיניה דרבי יוחנן שאלו פסול ושאלו כשר ה"נ [ג]דכתיב ביה פלוני ופלוני ופלוני ותו לרבי יוחנן דאמר זמן לכל אחד זהו טופס מאי איריא משום טופס ותיפוק ליה דהוה ליה נכתב ביום ונחתם בלילה א"ל מר קשישא בריה דרב חסדא לרב אשי הכי אמרינן משמיה דרבי יוחנן [ד]דכתיב בהו בחד בשבא בחד בשבא א"ל רבינא לרב אשי לריש לקיש דאמר זמן אחד לכולן נמי טופס הוי (א) והיכי דמי כלל דכתיב ביה הכי אנו [ה]פלוני ופלוני גירשנו נשותינו פלונית ופלונית נמצאו שתי נשים מתגרשות בגט אחד והתורה אמרה וכתב לה (ב)[ו]ולא [ז]לה ולחברתה [ז]דהדר כתב פלוני גירש פלונית ופלוני גירש פלונית א"ל רבינא לרב אשי ומאי שנא מהא [ד]דתניא הכותב כל נכסיו לשני עבדיו קנו ומשחררין זה את זה ולאו אוקימנא בשני שטרות תניא כוותיה דר' יוחנן תניא כוותיה דריש לקיש תניא כוותיה דר' יוחנן חמשה שכתבו בתוך הגט איש פלוני מגרש פלונית ופלוני פלונית וזמן אחד לכולן והעדים מלמטה כולן כשרים [ט]ותנתן לכל אחת ואחת זמן לכל אחד ואחד והעדים מלמטה [ח]את שהעדים נקראים עמו כשר ר' יהודה בן בתירא אומר אם יש ריוח ביניהן פסול ואם לאו כשר שאין זמן מפסיקן תניא כוותיה דריש לקיש חמשה שכתבו כלל בתוך הגט אנו פלוני ופלוני גירשנו נשותינו פלונית ופלונית פלוני גירש פלונית ופלוני גירש פלונית וזמן אחד לכולן והעדים מלמטה כולן כשרין ותנתן לכל אחת ואחת זמן לכל אחד ואחד וריוח לכל אחד ואחד והעדים מלמטה את שהעדים נקראין עמו כשר ר"מ אומר אע"פ שאין ריוח ביניהם פסול שהזמן מפסיקן וריש לקיש מאי איריא זמן לכל אחד ואחד הא אמר זמן אחד לכולן נמי טופס הוי הני מילי היכא דלא ערבינהו מעיקרא אבל הכא דערבינהו מעיקרא אי פליג להו זמן אין אי לא לא:

מתני' [ט]שני גיטין שכתבן זה בצד זה ושנים עדים עברים באים מתחת זה לתחת זה ושנים עדים יונים באים מתחת זה לתחת זה את שהעדים הראשונים נקראין עמו כשר [י]עד אחד עברי [י]ועד אחד יוני ועד אחד עברי ועד אחד יוני באין מתחת זה לתחת זה שניהם פסולין:

גמ' [כ]וליתכשר האי בראובן והאי בבן יעקב עד דהא תנן בן איש פלוני עד כשר דכתב ראובן בן אקמא ויעקב עד אבתרא וליתכשר האי בראובן בן וליתכשר האי ביעקב עד דהא תנן איש פלוני עד כשר [ל]דלא כתב עד ואיבעית אימא [מ]לעולם דכתב עד ודידעינן בהא חתימה דלאו דיעקב הוא ודלמא

רש"י

אפילו זמן אחד לכולן נמי הוי טופס. לכל אחד ואחד לפסול העליונים [ז](א"כ כי כתבו איש פלוני מגרש פלונית ופלוני פלונית) הואיל והזכיר שם איש ואשה יחד לכל אחד ואחד הוי כל חד גט לעצמו ונמצא אחרון מפסיק בעדות ואין עדים מעידים אלא עליו: **לר' יוחנן דאמר כו'.** הואיל וכל איש ואשה נכתבים לבד לבד אמאי כולן כשרים: **על שאילת שלום חתמו.** ולא על הגט: **שאלו.** [ח]בשלומו: **פסול.** דהוי מלתא באפי נפשיה ומפסקת: **זמן לכל אחד ואחד.** קא סלקא דעתין ביום שנכתב זה לא נכתב זה: **מאי איריא.** דמפסלי עליונים משום דאין העדים נקראים עמם: **ותיפוק ליה.** דהוו כולהו בר מבתרא נכתבו היום ונחתמו לאחר זמן שהרי לא חתמו העדים עד שנכתב האחרון. נחתם בלילה לאו דוקא אלא משום לישנא דמתני' נקט ליה דתנן בפרק שני (לעיל יז.) נכתב ביום ונחתם בלילה פסול וכ"ש למחר או ליומא אוחרא: **בחד בשבא.** גירש פלוני פלונית והדר כתב בחד בשבא גופיה גירש פלוני פלונית דהשתא לא מיפסלי קמאי אלא משום הפסקה: **דהדר כתב הכי כו'.** דהוו להו כל חד באפי נפשיה ומיהו אהני לישני קמאי לאשמועינן שהעדים ידעו בכל הגיטין הללו: **ומאי שנא הא מהא דתניא כו'.** ועבד גמר לה לה מאשה(ט) ולא פסלינן להו משום ולא לה ולחברתה (ב) ששחרר שניהם בבת אחת ודמי לקמייתא דריש לקיש אנו פלוני ופלוני גירשנו נשינו פלונית ופלונית ואמאי בעי למיהדר ומכתב פלוני גירש פלונית ופלוני פלונית הא הכא כתב כל נכסי לפלוני ופלוני עבדי וקתני קנו כל הנכסים ונמצא כל אחד חציו בן חורין וחציו עבד לחברו ומשחררים זה את זה חלאיהן: **ולאו אוקימנא.** בפרק השולח גט(י): **בשני שטרות.** שכתב בשטר כל נכסי לפלוני עבדי ובשטר השני כל נכסי נתונים לפלוני עבדי ומסרן להן בבת אחת שלא קדם זה לזה הלכך קנו שניהם דהאי אמר כולהו דידי והאי אמר כולהו דידי: **איש פלוני כו'.** היינו כרבי יוחנן דלא קתני אנו פלוני ופלוני גירשנו כו': **ור"ל לקיש.** אמאי קתני בהך דמסייעא ליה זמן לכל אחד ואחד כו' את שהעדים נקראין עמו כשר בלאו זמן לכל אחד ואחד נמי פסילי עליונים: **אבל הכא דערבינהו מעיקרא.** דהא דקתני זמן לכל אחד ואחד כגון דכתב הכי כדקתני רישא אנו פלוני ופלוני גירשנו נשינו פלונית ופלונית פלוני גירש פלונית באחד בשבת ופלוני גירש פלונית באחד בשבת דכיון דערבינהו מעיקרא אי לא הדר אפסקינהו בזמן לא מיפסקי: **מתני' שני גיטין שכתבן זה בצד זה.** ברוחב המגילה: **שנים עברים באים מתחת.** הראשון לתחת הראשון ושם אביו תחת השני וכן עד שני תחתיו וחזרו וחתמו תחתיהן שני ישראלים יונים הדרים בארץ יון ובלשון יונית כדרך הזו אבל חתימת היונים אינה נקראת כחתימת העברים שכשהיוני חותם יוסף בן שמעון בידוע ששמו שמעון בן יוסף שכך מתפרשת חתימתן יוסף בן [יא]שמעון כלומר בנו של יוסף שמעון ונמצא שם העד חתום על גט שני ושם אביו חתום על הראשון הלכך על כרחיך היונים תחת השני חתמו כזה(יב): **את שהעדים הראשונים נקראים עמו כשר.** [יג]אם העבריים חתומים למעלה הימיני כשר ואם היונים חתומים למעלה השמאלי כשר ובגמרא פריך אידך אמאי מיפסל: **עד אחד עברי ועד אחד יוני ועד אחד עברי ועד א' יוני באים מתחת זה לתחת זה.** עד עברי ועד יוני באים מתחת גט הימין לתחת גט השמאל ועד עברי ועד יוני עוד תחתיהן באין מתחת השמאל לתחת גט הימין כגון שהיוני הראשון חתם תחת השמאלי יוסף (ג) [יד]בסוף שיטה וחזר וחתם בן שמעון בראש שיטה שניה תחת הימיני נמצא שמו תחת הימיני דהכי מיפרשה חתימה דידהו בנו של יוסף שמעון נמצא שמתחת גט הימין בא לתחת גט השמאל שם אביו על השמאל ושמו על הימין והעברי השני חתם שמו תחת גט השמאלי בסוף שיטה ושם אביו תחת הימיני בראש שיטה שתחתיה [טו][שלא כדרכו] נמצא בא מתחת גט שני לתחת גט ראשון והיוני השני חתם תחתיו כדרכו בשיטה אחת יחזקאל בן תחת הראשון ונפתלי תחת השני נמצא שמו חתום על השני: **שניהם פסולים.** ובגמרא מפרש טעמא: **גמ' וליתכשר קמא בראובן ובתרא בבן יעקב עד.** ויוכשרו שניהם על ידי שני עדים ראשונים: **דהא תנן.** במתניתין בפירקין: **וליתכשר האי בראובן בן.** דמשמע אני בנו של ראובן כדרך פירוש חתימת היונים וזה שחתם תחת השני איש אחר היה ושמו יעקב: **דלא כתיב עד.** ומתניתין דוקא נקט איש פלוני בן פלוני בעינן עד: **דלאו יעקב הוא.** אלא (ד) של זה בנו היה:

ודלמא

גט	גט
ראובן בן יעקב עברי	
קהת בן לוי עברי	
יוסף בן שמעון יוני	
נפתלי בן יחזקאל יוני	

תוספות

וליתכשר האי בראובן והאי בבן יעקב עד. [א]תימה לר"י היכי ליתכשר בראובן הא לא תנא אלא איש פלוני עד כשר אבל איש פלוני בלא עד לא ואור"י [ב]דפשיטא ליה דראובן קאי אבן יעקב עד דבתריה והוי כאילו כתב בהדיה דראובן עד:

וליתכשר האי בראובן בן והאי ביעקב עד. [ג]פירש בקונטרס דראובן בן משמע אני בנו של ראובן כדרך פירוש חתימת יונים [ד] וזה שחתם תחת השני איש אחר היה ושמו יעקב [ה] ולפירושו שפי' שחתם כחתימת יונית בחנם פירש שיעקב הוא איש אחר שיוכל לפרש הוא יעקב הוא עצמו בן ראובן ופירוש דחוק לומר שהעברי חתם כדרך חתימת יונים ונראה לפרש דראובן בן דקאמר הוא בן יעקב ולא חש ראובן לכתוב שם יעקב אביו לפי שהוא כתוב וחתום על גט שני ונקרא יפה ראובן בן יעקב:

דידעינן ביה בהאי חתימת ידא דלאו דיעקב. משמע דבסתמא [ו] היה לנו לתלות ביעקב אע"ג דבעי קיום חותמין מסתמא השליח שאומר בפני נכתב וכו' מכיר חתימת ידו אי נמי איכא למימר דמיירי בא"י דאין צריך קיום חותמין כיון שאין עליו עוררים:

ודלמא

עין משפט נר מצוה

נח א ב מיי' פ"ד מהל' גירושין הל' כה סמג עשין נ טוש"ע אה"ע סימן קל סעיף ג:
נט ג מיי' שם טוש"ע שם סעיף ט ובהג"ה:
ס ד ה ו ז מיי' שם הל' יט טוש"ע שם וסעי':
סא ח טוש"ע שם סעיף ט:
סב ט י מיי' שם הל' כא טוש"ע שם סעיף ח:
כ [מיי' שם ה"ח]:
סג ל מיי' שם טוש"ע שם סעיף יב:
סד מ מיי' שם טוש"ע שם סעיף ח:

פסקי רי"ד (המשך)

בלילה פי' דקס"ד שביום שנכתב זה לא נכתב זה וכולהו הוו נכתבו ביום ונחתמו לאחר זמן א"ל מר קשישא בריה דרב אידי לרב אשי הכי אמרינן משמיה דר' יוחנן דכתיב ביה הכי בחד בשבא בחד בשבא בחד בשבא א"ל רבינא לרב אשי לר"ל דאמר ה"ד כלל דכתב ביה הכי אנו פלוני ופלוני ופלוני גירשנו את נשותינו פלונית ופלונית ופלונית נמצאו ב' נשים מתגרשות בגט אחד והתורה אמרה וכתב לה ולא לה ולחברתה דהדר נכתבים פלוני גירש פלונית ופלוני פלונית ופלוני פלונית וקי"ל ר"ל ור' יוחנן הלכה כר' יוחנן: מתני' ב' גיטין שכתבן זה בצד זה ושני עדים עברים באין מתחת זה לזה ושני עדים יונים באין מתחת זה לזה את שהעדים הראשונים נקראין עמו כשר. עד א' עברי ועד א' יוני באין מתחת זה לתחת זה שניהם פסולין. פי' ב' גיטין שכתבן זה בצד זה לרוחב המגילה א' מימין וא' משמאל. ושני עדים עברים באין מתחת זה לתחת זה וכו' וב' עדים עברים חתומים בלשון קודש והיו חתומים מתחת זה לתחת זה שלא היו חתומים שמם ושם אבותם תחת גט אחד כמו שעושין כל העדים החותמים תחת כל גט וכל שטר אלא כתבו שמם תחת גט הימיני ושם אבותם תחת השמאלי וכן השני כתב יוסף תחת הימיני בן שמואל תחת השמאלי נמצאת חתימות מושכות מגט זה לגט זה שמותם כתבו תחת הימיני ושמות אבותיהם תחת השמאלי ועוד חזרו וחתמו תחתיהן שני ישראל יונים הדרים בארץ יון ולא חתמו בלשון קודש אלא בלשון יונית והיתה חתימתן נמי מושכת מתחת הימיני לתחת השמאלי ומנהג היונים הוא בשמותם ראובן בן יעקב [יעקב] הוא שם העד וראובן הוא שם האב שכך מתפרש ראובן מי הוא בנו יעקב וחתמו שני היונים כך תחת העברים דן בן נפתלי גד בן אשר דן בן היה כתוב תחת הימיני ונפתלי תחת השמאלי ומתפרש נפתלי בן דן וכן השני גד בן היה כתוב תחת הימיני ואשר תחת השמאלי נמצא עכשיו שני עברים חתומים תחת הימיני ושני עדים יונים חתומים תחת השמאלי את שהעדים הראשונים נקראים עמו כשר. דהיינו הימיני שהעברים נקראים עמו וקורא אותן ראשונים לפי סדר המשנה דתני שני עדים עברים ושני עדים יונים וגט השמאלי שהעדים נקראים עמו פסול.

מסורת הש"ס

א) ב"ב קעו. [תוספ' פ"ז], ב) [קדושין יד.], ג) [ע' תוס' עירובין טו: ד"ה ורבנן ותוס' לעיל כא: ד"ה בכתיבה], ד) לעיל מב., ה) בדפו"ר, וינתן, וכן בסמוך וכצ"ל, יעב"ץ, ו) [תוספות על זה לקמן ע"ב], ז) ברש"י באלפסי ליתא לכל זה, ח) בדפו"ר, בשלומה, ט) [לעיל לט:], י) [לעיל מב.], יא) בדפו"ר ותוי"ט ליתא תיבת, שמעון, יב) [הנדפס בדפוס וילנא הוא בטעות וציור זה צויר לפי הכת"י], יג) עי' רש"י על הרי"ף והגהות חו"י שם, יד) ס"א בראש, טו) הנוסף בסוגרים הוא טעות. רש"ש,

הגהות הב"ח

(א) גמ' טופס הוי אלא היכי דמי: (ב) רש"י ד"ה ומאי שנא וכו' כששחרר: (ג) ד"ה עד אחד עברי וכו' תחת השמאלי יוסף בן בסוף שיטה וחזר וחתם שמעון כצ"ל: (ד) ד"ה דלאו יעקב הוא אלא בנו של זה היה:

מוסף רש"י

הכותב כל נכסיו לשני עבדיו. שכתב שני שטרות, כל נכסיו לזה וכל נכסיו לזה, וזיכה לשליח אחד בבת אחת לשניהם, דפלגי דלא קדם אחד לחבירו, קנו ומשחררין זה את זה. לפי שכל אחד זכה בחצי חבירו (לעיל מב.).

מוסף תוספות

א. השתא משמע דפשיטא דקמא כשר בראובן גרידא, מדלא מייתי ראיה דכשר כמו מבן יעקב עד. תוס' ב"ב קסא ע"א ד"ה וליתכשר [בנמשך לע"ב]. ב. דאינו חושש לחתום עד לפי. תוס' הרא"ש [וע"ע בתוס' ב"ב שם]. ג. השתא נמי [קשה] היכי פשיטא ליה דקמא כשר בראובן בן גרידא. תוס' ב"ב שם. ד. והוי כמו בן איש פלוני. תוס' ב"ב שם. ה. [והיינו דקאמר] והאי ביעקב עד. תוס' ב"ב שם. ו. אי לאו דידעינן בהאי חתימה דלאו דיעקב היא. שיט"ק.

פסקי רי"ד

אפילו זמן אחד לכולן זהו תופס. ה"ד כלל דכתיב ביה הרי אנו פלוני ופלוני גרשנו נשותינו פלונית ופלונית. מתקיף לה ר' אבא לר' יוחנן דאמר זמן אחד לכולן זהו כלל ליחוש כי חתימי שהדי אבתרא הוא דחתימי פי' הואיל וכל שם איש ואשה נכתבים לבד דילמא דעדים אבתרא חתימי ולא אכולהו מי לא תניא עדים החתומים על שאלת שלום בגט חיישינן שמא על שאלת שלום חתמו ולאו מי איתמר עלה א"ר אבהו לדידי מיפרשא לי מיניה דר' יוחנן שאלו פסול ושאלו כשר הכא נמי דכתיב ביה איש פלוני גירש פלונית ופלוני פלונית ופלוני פלונית פי' שהוא"ו מוסיף על ענין ראשון ומחבר את כולן ואכולהו משהדי: ותו לר' יוחנן דאמר זמן לכל אחד זהו תופס מאי איריא משום תופס תיפוק לי דהוה ליה נכתב ביום ונחתם

תלמוד בבלי מהדורת נהרדעא החדש, באדיבות הוצאת ח. וגשל, © כל הזכויות שמורות

ודלמא בשמא דאבוה חתים לא שביק איניש שמיה וחתים שמא דאבוה ודילמא סימנא שוייה דהא [א]רב צייר כוורא רבי חנינא חרותא רב חסדא סמ"ך רב הושעיא עי"ן רבה בר רב הונא צייר מכותא לא חציף איניש לשויי לשמא דאבוה סימנא וליתכשר האי בשני עדים עברים וליתכשר האי בשני עדים יונים דתנן גט שכתבו עברית ועדיו יונית יונית ועדיו עברית כשר וכ"ת כיון [א]דמופלג בשני שיטין לא [ב]והאמר חזקיה [ב]מלאהו בקרובים כשר הא תני זעירי שניהן כשרין ותנא דידן דלמא [ג]גונדלית חתים וכולהו אחד הוא דחתימי: עד אחד עברי ועד אחד יוני: וליתכשר האי בעד אחד עברי ועד אחד יוני והאי בעד אחד עברי ועד אחד יוני דהא תנן עד אחד עברי ועד אחד יוני כשר הא תני זעירי שניהם כשרים ותנא דידן דלמא גונדלית חתים ותלתא אחד וחד אחד: **מתני'** [ג]שייר מקצת הגט וכתבו בדף השני והעדים מלמטה כשר [ד]חתמו עדים בראש הדף (א) [ד]מן הצד או מאחריו בגט פשוט פסול [ה]הקיף ראשו של זה בצד ראשו של זה והעדים באמצע שניהם פסולין [ו]סופו של זה בצד סופו של זה והעדים באמצע את שהעדים נקרין עמו כשר ראשו של זה בצד סופו של זה והעדים [ז]באמצע את שהעדים נקרין בסופו כשר [ח]גט [ט]שכתבו עברית ועדיו יונית יונית ועדיו עברי' עד אחד עברי ועד אחד יוני (ב) [י]כתב סופר ועד כשר [ח]איש פלוני עד כשר בן איש פלוני עד כשר איש פלוני בן איש פלוני ולא כתב עד כשר [ט]וכך היו נקיי הדעת שבירושלים עושין [ט]כתב חניכתו וחניכתה כשר: **גמ'** וליחוש דלמא הני תרי גיטי הוו ואיתרמי ליה זמן דקמא ועדים דבתרא וגזייה לזמן דבתרא ועדים דקמא א"ר אבא אמר רב כשיש ריוח מלמטה ודלמא זמן דבתרא מיגז גזייה כדא"ר אבא א"ר כשיש ריוח מלמטה

הכא

ודלמא בשמא דאבוה חתים. על השני ועל שניהם חתם: **צייר כוורא.** בחתימת ידו ולא היה כותב שמו: **חרותא.** ענף של דקל: **מכותא.** נס שפורשין עליו וילון של ספינה: **שכתבו.** כתב שלו: **וכי תימא כיון דמופלג.** חתימת עדיו שני שיטין מכתבו אותן שיטין שחתמו בהן הבאין מתחת הראשון שמות אבותיהן תו לא מיתכשר דתניא בגט פשוט[י] הרחיק את העדים מן הכתב שני שיטין פסול: **והאמר חזקיה.** התם: **מילאהו.** לאותו אויר בקרובים כשר דלא קפדינן אלא אאוירא ואל תתמה שהרי אויר פוסל בשלשה בסוכה [יא]סכך פסול פוסל בארבעה: **והתני זעירי.** בהנך תרי גיטי דמתני' שניהם כשרין: **ותנא דידן.** דפסל אחרון[יב] קסבר דלמא גונדלית חתום היוונים כלומר שלא כמנהגם אלא כדרך העברים חתמו: **כולהו אחד.** כולן על ראשון. כל שלא כמנהגן קרי גונדלית וראיתי בתשובת הגאונים אדם המשתמש ביד השמאלית קורין לו במקומנו גונדליא לפי שמשנה מסדר המשתמשין: **וליתכשר האי בעד אחד עברי ועד אחד יווני והאי בעד אחד עברי ועד אחד יווני** גרסינן: **דלמא גונדלית חתים.** בהני יוונים חיישינן דלמא גונדלית חתים חד מינייהו שמא יוני הראשון חתם כסדר העברי שחתם למעלה הימנו שמו תחילה ואח"כ שם אביו ונמצא שעל השני הוא חתום ועברי שני רואין שעל השני חתום ויון אחרון חתם כמנהגו ונמצא שלשה על השני ואין על הראשון אלא אחד או שמא יון ראשון כדרכו חתם ויון שני אחרון חתם גונדלית כמה שראה עברים חותמים ונמצאו שני היוונים ועברי ראשון חתומין על הראשון ואין על גט שני אלא אחד הלכך שניהם פסולין. הכל פותרין אותה בשיטה אחרת שכל העדים חתמו כל אחד שמו ושם אביו בשיטה אחת מתחת ראשון לשני כמו שפירשתי שני עדים עברים ושני עדים יוונים השנויים ראשונה במשנה ואי אפשר ליישבה כלל ומתניתין לא דייקא הכי דא"כ לא משכחת עברי חתום על השני ומתני' מיפלג פלגינהו עברי ויוני לזה ועברי ויווני לזה ובגמ' נמי פריך וליתכשר האי בעד אחד עברי ועד אחד יווני והאי בעד אחד עברי ועד אחד יווני אלמא כל כמה דלא אמרינן גונדלית חתים הויא חתימה דידהו עברי ויווני על זה ועברי ויווני על זה: **מתני' בדף השני.** שאלו ברוחב המגילה שקורין בלשוננו קולומי"ל: **מן הצד.** בגליון של ימין הגט או בגליון השמאלי: **או מאחוריו.** בגט פשוט שתקנו עדיו להיות בתוכו: **הקיף.** חיבר זה אצל זה כמו אין מקיפין שתי חביות (ביצה דף לג:): **שניהם פסולין.** שאין נקרית החתימה לא עם זה ולא עם זה: **סופו של זה בצד סופו של זה את שהעדים נקראין עמו.** שגג חתימת העדים כלפיו כדרך החותמין כשר: **ראשו של זה בצד סופו של זה את שהעדים נקרין בסופו.** שגג חתימה כלפי סופו ולא שרגלי חתימה כלפי ראשו: **וכך היו נקיי הדעת.** נוהגין שלשון קלה לא היו חותמין עד אלא פלוני בן פלוני: **חניכתו.** שם לווי של משפחה כולה: **גמ' וניחוש דלמא תרי גיטי הוו.** אשייר מקצת הגט וכתבו בדף השני קאי. דלמא תרי גיטין הוו שלמים והשמאלי נכתב בגובהה של מגילה יותר מן הימיני עד דיתרמו עדים דידיה כלומר גמרו של [יג]שני כנגד התחלתו של ראשון: **זמן דקמא.** היינו התחלתו ועדים דבתרא היינו סופו כלומר שיטות אחרונות שהעדים חתומין תחתיהן: **וגזייה לזמן דבתרא ועדים דקמא.** חתך סופו של ראשון שהיה שלו מפני תנאי שהיה בו וחתך ראשו של שני והשווהו לתחלתו של ראשון וכוון חתיכת סופו של ראשון תיבה אצל תיבה של שיור השני ומגרשה בשני חצאי גיטין והעדים לא על שלו חתמו: **כשיש ריוח מלמטה.** גליון תחת הראשון דודאי לא נחתך ממנו כלום דלא נכתב בו יותר: **ודלמא זמן דבתרא מיגז גזייה.** שמא הגט שלו נמלך מלגמרו ולמעלה הימנו בגלדו היה גט אחר כתוב וחתום וכשחזר ונמלך לגרשה חתך עליונו של שני וכוון תיבה אצל תיבה לגמור גט שלו:

כשיש

ודלמא בשמא דאבוה חתים. דיש לנו לתלות ולהכשיר כיון שחתם אביו תחת גט השני: **ודלמא סימנא שוייה דהא רב צייר כו'.** אע"ג דהתם בעו לאפקועי לשמייהו בדיסקי[א] מעיקרא כדאמר בגט פשוט[יד] (ב"ב קסא:) ובהשולח (לעיל לו.) הכא יש להכשיר אע"ג דלא [טו]אפקע בשטר מעיקרא כיון ששמו חתום תחת גט הראשון: **דהא תנן גט שכתבו עברית ועדיו יונית וכו'.** אבל מגופיה דמתני' לא מייתי דקתני את שהעדים הראשונים נקראים עמו כשר ולא מפליג בין כתבו שוה לעדיו לאינו שוה דאיכא לדחויי דבכתבו שוה לעדיו איירי: [טז] **עד אחד עברי ועד אחד יוני באין מתחת זה לתחת זה שניהם פסולין.** פירש בקונטרס על כל גט חתום עברי ויווני ולפירושו נראה דגרסינן עד אחד עברי ועד אחד יווני באין מתחת זה לתחת זה ועד אחד עברי ואחד יווני באין מתחת זה לתחת זה שניהם פסולים ובגמ' גרים וליתכשר האי בעד אחד עברי ועד אחד יווני והאי בעד אחד עברי ועד אחד יווני ועל אותן שמפרשים שמיירי שהעדים חותמים כדרכם כל חתימה בשיטה אחת הקשה בקונטרס א"כ לא משכחת עברי חתום על השני ומתני' פלגינהו עברי ויווני לזה ועברי ויווני לזה ועוד דבגמ' פריך וליתכשר האי בעברי ויווני והאי בעברי ויווני ור"ת מפרש שיש ליישב שכל חתימה מכוונת[יז] בשיטה אחת ולא גרסינן במתני' אלא עד אחד עברי ועד אחד יווני ועד אחד עברי ועד אחד יווני באין מתחת זה לתחת זה ולא גרסינן מתחת זה וכו' עד [יח]לסוף ובגמ' נמי לא גרסינן אלא ולתכשר האי בעד אחד עברי ועד אחד יווני ותו לא[ב] והכי פירושו [יט]לא מיבעיא אי לא חיישינן לגונדלית דאז יש להכשיר שניהם הראשון בשני עברים והשני בשני יוונים אלא אפילו חיישינן לגונדלית ואי אפשר להכשיר שניהם[ג] קמא מיהא ליתכשר בעד אחד עברי [כדרכו][ד] ואחד יווני [גונדלית] והוה מצי למימר דקמא מיהא ליתכשר בכולהו דכולהו קיימי עליה[ה] אלא שלא הוצרך להכשיר הראשון אלא בעברי ויווני ומשני דתנא דידן דחייש לגונדלית פוסל שניהם דחייש דלמא חתמו תלתא אחד וחד אחד עברי הראשון אקמא ועברי השני ושני יוונים אשני וחתם עברי השני גונדלית[ו] או יווני הראשון חתם גונדלית אקמא עם שני עברים ויווני האחרון אשני[ז]: **חתמו עדים בראש הדף.** וא"ת אמאי איצטריך למתני סיפא הקיף ראשו של זה בצד ראשו של זה דשניהם פסולין היינו בראש הדף וי"ל דאיצטריך למיפסל גגו של עדים כנגד גגו של כתב לאמי דמסקינן בגמ' דלא איירי ברמי כי עיברא דמהכא[ח] לא שמעינן אלא שרגלי חתימת עדים כנגד גג הכתב אע"פ דהא נמי שמעינן מסיפא איכא למימר דאיצטריך הך דהכא משום דהוה אמינא הך דשניהם פסולין היינו משום דכי היכי דלא קיימי אהאי לא קיימי נמי אהאי אבל הכא דאין כאן אלא גט א' א"כ ודאי קיימא עליה חתימה זו וסיפא דסיפא דראשו של זה בצד סופו של זה איצטריך לאשמעינן דלא פסלי מטעם דכי היכי דלא קיימי אהאי לא קיימי אהאי ולרש"י דגרס מעיקרא סופו של זה בצד סופו של זה לא הוה צריך סיפא דסיפא אלא דכל גווני משמיענו ויש ספרים דלא גרסי לה ובגמ' נמי לא מייתי לה: **וניחוש דלמא תרי גיטי הוו.** ולעיל נמי חיישינן לגונדלית ופסיל אע"ג דלעיל תלינן להכשיר דפריך וליתכשר האי כו' התם משום דאיכא רגלים לדבר שחתם שם אביו תחת הגט השני אם כן עליו נמי חתם:

הכא

סה א מיי' פ"ה מהל' גירושין הל' יח סמג עשין נ טוש"ע אה"ע סי' קל סעי' ח:
סו ב מיי' פכ"ו מהלכות מלוה הל' ד סמג עשין לד טוש"ע ח"מ סי' מה סעיף יד:
סז ג מיי' פ"ה מהל' גירושין הל' כד סמג עשין נ טוש"ע אה"ע סימן קל סעיף ז:
סח ד מיי' שם הל' כב טוש"ע שם סעי' ד:
ה מיי' שם הל' כג:
סט ו מיי' שם טוש"ע שם סעיף ט:
ע ז מיי' שם הלכה ז טוש"ע שם סעיף יד:
עא ח [מיי' שם הל' יב] טוש"ע שם סעי' יא:
עב ט מיי' שם פ"ג הל' יג סמג שם טוש"ע אה"ע סימן קכט סעיף א:

גליון הש"ס
מתני' שייר מקצת הגט וכתבו. עיין סוטה דף יז ע"ב תד"ה כתבה:

הגהות הב"ח
(א) במשנה בראש הדף או מן הצד: (ב) שם ועד אחד יוני כשר כתב:

פסקי רי"ד
ומקשה וליתכשר האי בשני עדים יונים והאי בשני עדים עבריים מי לא תנן גט שכתבו עברית ועדיו יונית כשר פי' גט שכתבו בלשון הקודש ועדיו היו ישראל יונים וחתמו חתימתו ב' יונים כשר והכא נמי ליתכשר גם השמאלי בשני עדים יונים ואע"ג דהתם דמכשר חתמו היונים שמם ושם אבותם תחת הגט והכא האריכו חתימתן וכתבו שמם תחת השמאלי ושם אבותם תחת הימיני מה בכך העיקר הוא שמם שהרי גם העברים כתבו שמם תחת הימיני ושם אבותם תחת השמאלי וכמו שהימני כשר בשני עדים עברים כך יהא גם השמאלי כשר בשני עדים יונים ומהדר הא תני זעירי שניהם כשרין ותנא דידן דילמא גונדלית חתים וכולהו אחד הוא דחתימי' פי' תנא דמתני' דפסל השמאלי משום דחייש דילמא שני עדים היונים לא חתמו כמנהג היוונים אלא היפך ממנהגם וכמנהג העברים חתמו שמקדימין לכתוב שמם ואח"כ שם אביהם וכשחתמהו היוני דן בן נפתלי גד בן אשר יש"ל דן וגד הם העדים ונפתלי ואשר הם האבות ונמצא שכל ד' העדים אינן חתומים אלא תחת הימני והשמאלי אין עליו עדים כלל ומשום זה הוא פסול. עד א' עברי וכו' שניהן פסולין פי' א' עברי וא' יוני נמשכת חתימתן מתחת הימני לשמאל דהיינו שמם תחת הימני ושם אבותם תחת השמאלי ועוד ב' אחרים נמשכת חתימתן מתחת השמאלי לתחת הימני א' עברי וא' יוני שחתם בשטר ראשונה ראובן בן יעקב וכתב ראובן תחת הימני בן יעקב תחת השמאלי וכן נפתלי בן דן שהיה יוני והוא חתום דן בן נפתלי שמקדים שם אביו לשמו נכתב בשיטה שניה דן בן תחת השמאלית ובשיטה שלישית תחת הימני שנמצא עכשיו שמו תחת הימני ושם אביו תחת השמאלית ובשיטה הרביעית חתם יוסף בן שמעון שהוא עד עברי וכתב יוסף בסוף השיטה תחת גט השמאלית ובן שמעון כתב בסוף שטה החמישית תחת גט הימני (ואשר תחת השמאלית שנמצא שמו ושם אביו תחת הימני) ואשר בן גד יוני שהוא חתום גד בן אשר כתב בשיטה הששית גד בן תחת הימני ואשר תחת השמאלית שנמצא שמו תחת השמאלית ושם אביו תחת הימני ופסול התנא את שתיהן. ומקשה וליתכשר האי בעד א' עברי וא' יוני והאי בעד א' עברי ועד א' יוני דתנן עד א' עברי ועד א' יוני כשר. ומהדר הא תני זעירי שניהן כשרים ותנא דידן דילמא גונדלית חתם חד מינייהו ולא ידעי הי ניהו והוו להו תלת אחד וחד אחד הילכך שניהן פסולין פי' התם דמכשר עד א' יוני משום שחתם בין שמו בין שם אביו תחת הגט אבל הכא שנמשכת חתימתן מגט זה לגט זה י"ל שמא

מלמטה כשר כתבו העדים בראש הדף מן הצד או מאחוריו בגט פשוט פסול הקיף ראשו של זה בצד ראשו של זה והעדים באמצע שניהם פסולין ראשו של זה בצד סופו של זה והעדים מלמטה את שהעדים נקראים בסופו כשר. גט שכתבו עברית ועדיו יונית יונית ועדיו עברית עד א' עברי ועד א' יוני עד א' יוני ועד א' עברי כשר כתב סופר ועד כשר איש פלוני עד כשר בן איש פלוני עד כשר איש פלוני בן פלוני ולא כתב עד כשר וכך היו נקיי הדעת שבירושלם כותבין כתב חניכתו וחניכתה כשר פי' חלק הגט לשני דפים לרוחב המגילה והשלים הדף הימני ולא הספיק לכתוב בו כל הגט וכתב מקצתו הנשאר בדף השני השמאלי וחתמו העדים מלמטה כשר ולא אמרינן שאין העדים מעידין אלא על מה שכתוב בדף זה שחתמו תחתיו אלא על כל הגט מעידים כתבו העדים בראש הדף ואח"כ כתבו הגט תחת חתימת העדים פסול שדרך העדים לחתום למטה ומעידין על מה שכתוב למעלה וסתם מתניתין ר' מאיר הוא דאמר עדי חתימה כרתי. או שחתמו העדים מן הצד של גט או בצד ימין או בצד שמאל או שחתמו מאחוריו של גט והיה גט פשוט פסול דמקשר חותמין העדים מאחוריו על הקשרים

א) ב"ב קסא: לעיל לו., ב) ב"ב קסב:, ג) [ע' בערוך ערך גנדל האריך בפירוש הס], ד) פי' או מן הצד, ה) גי' ירושלמי ורי"ף מלמטה, ו) לעיל יט:, ז) לעיל סו: עה: פו:, ח) ב"ב קסא., ט) [ע' תוס' לקמן פח. ד"ה וכך וע"ע תוס' לעיל לב: ד"ה והואיל], י) [ב"ב דף קסב.], יא) בדפו"ר, וסכך, יב) ברש"י שברי"ף דפסל את הגט השני קסבר, יג) פי' דהיינו שורה אחרונה, יד) לא מצאתי בגט פשוט, טו) צ"ל פקע. רש"ל, טז) שייך לעיל במשנה, יז) במהרש"א הגירסא חתימות מכוונות, יח) בתוס' הרא"ש איתא לבסוף, יט) עיין רש"א.

לעזי רש"י
קולומי"ל. עמודה, טור.

מוסף רש"י
הובא בסוף המסכת.

מוסף תוספות
א. שטרי שאלות ותשובות ושלומות. רש"י לעיל לו ע"א. ב. ולהכשיר האחד לבדו הוא בא רשב"א. אותו שהעדים נקראין עמו ליתכשר ממה נפשך. תוס' הרא"ש. ג. [ד]שלשה האחרונים חתמו גונדלית מ"מ. רשב"א. ד. שאין הראשון חותם גונדלית לעולם אלא כדרכו, דעל מה יהפך חתימתו. רשב"א. ה. [ד]אי חתימי [יונים] גונדלית הרי ארבעתן קיימי אימני. תוס' הרא"ש. ו. ויוני קמא ויוני בתרא כהלכתו, והוה להו תלתא השמאלי וחד אימני. תוס' הרא"ש. ז. הלכך שניהם פסולין. שם. ח. מרישא דחתמו בראש הדף. שם.

פסקי רי"ד (המשך)
א' מהן חתם גונדלית פי' הפך ושינוי מנהגם וחתם כמנהג העברים והילכך היוני הראשון שחתם דן בן נפתלי שמא כמנהג העברים חתם שקידם שם העד לשם אביו ודן הוא העד ועל השני הוא חתום ולא על הראשון ואין בראשון אלא עד א' והוא ראובן בן יעקב והשני שהוא השמאל מעיד דן בן נפתלי ויוסף בן שמעון וגד בן אשר שהוא יוני שחתם כמנהגו. אי נמי יש לומר דן בן נפתלי שהוא יוני הראשון חתם כמנהגו ויש על הגט הימני אחד עברי ואחד יוני וגם היווני השני דהיינו גד בן אשר יש לומר כי חתם גונדלית חתם והקדים שמו לשם אביו ועל הימיני מעיד ואין לשמאלי כ"א עד אחד עברי בלבד משום הכי שניהן פסולין. גונדלית נקראת יד השמאלית ומשום זה כל המשנה מנהגו יקרא גונדלית כאדם שמשנה מנהגו ועושה מלאכתו בידו השמאלית: מתני' שייר מקצת הגט וכתבו בדף השני והעדים

תלמוד בבלי מהדורת נהרדעא החדש, באדיבות הוצאת ח. וגשל, © כל הזכויות שמורות

הכא נמי כשיש ריוח מלמעלה ודלמא אימלוכי אימליך וכתב דכתב הרי את מלמטה ומותרת מלמעלה ודלמא איתרמי ליה כולי האי לא חיישינן רב אשי אמר [א]דידיעה ביה מתחתא דמגילתא: חתמו עדים בראש הדף [וכו']: איני והא רב חתים מן הצד התם בשגגו כלפי כתב אלא הא דקתני הקיף ראשו של זה בצד ראשו של זה והעדים באמצע שניהם פסולין וליחזי הי מינייהו כלפי כתב וליתכשר התם דרמי ליה כעיברא אי הכי סיפא דקתני ראשו של זה בצד סופו של זה והעדים באמצע את שהעדים ניקרין בסופו כשר ואי דרמי כעיברא לאו בהדי האי מיקרי ולאו בהדי האי מיקרי אלא רב בדיסקי הוה חתים: גט שכתבו עברית וכו' כתב סופר ועד כשר: א)א"ר ירמיה [ב]חתם סופר שנינו א"ר חסדא הא מני ר' יוסי היא ההיא כתובת חתנים דאתיא לקמיה דר' אבהו דהוו ידעי ליה לטופסא ולחתימת ידא דחד סהדא סבר לאכשורה א"ל ר' ירמיה חתם סופר שנינו: כתב חניכתו וחניכתה כשר: ת"ר חניכת אבות בגיטין עד י' דורות רבי שמעון בן אלעזר אומר ב) ג' דורות כשר מכאן ואילך פסול כמאן אזלא הא דא"ר חנינא כתב חניכת אבות בגיטין עד ג' דורות כמאן כר"ש ב"א אמר רב הונא מאי קראה [1]כי תוליד בנים ובני בנים ונושנתם א"ר יהושע בן לוי לא חרבה ארץ ישראל עד שעבדו בה ז' בתי דינים ע"ז ואלו הן ירבעם בן נבט ובעשא בן אחיה ואחאב בן עמרי ויהוא בן נמשי ופקח בן רמליהו ומנחם בן גדי והושע בן אלה שנאמר [2]אומללה יולדת השבעה נפחה נפשה באה שמשה בעוד יומם בושה וחפרה אמר רב אמי ג)מאי קראה כי תוליד בנים ובני בנים א"ל רב כהנא ורב אסי לרב כתיב ביה בהושע בן אלה [3]ויעש הרע בעיני ה' רק לא כמלכי ישראל ד)וכתיב [4]עליו עלה שלמנאסר וגו' אמר להו ה)אותן ו)פרדסיאות שהושיב ירבעם על הדרכים כדי שלא יעלו ישראל לרגל בא הושע וביטלן ואעפ"כ לא עלו ישראל לרגל אמר הקב"ה אותן שנים שלא עלו ישראל לרגל ילכו בשבי ז)אמר רב חסדא אמר מר עוקבא ואמרי לה אמר רב חסדא ח)[אמר רבי ירמיה] דרש מרימר מאי דכתיב [5]וישקוד ה' על הרעה ויביאה עלינו כי צדיק ה' אלהינו משום דצדיק ה' אלהינו וישקוד ה' על הרעה ויביאה עלינו אלא צדקה עשה הקדוש ברוך הוא עם ישראל שהגלה גלות צדקיהו ועדיין גלות יכניה קיימת דכתיב ביה בגלות יכניה [6]החרש והמסגר אלף חרש שבשעה שפותחין נעשו הכל כחרשין מסגר כיון שסוגרין שוב אינן פותחין וכמה ט) אלף עולא אמר שהקדים שתי שנים [1]לונושנתם

אמר

רש"י

כשיש ריוח מלמעלה. דודאי לא נכתב בו יותר: **ודלמא אימלוכי אימליך.** מתחילה שלא לגרשה והדר אימליך לאחר זמן לחזור ולגומרו ונמצא הראשון בטל. א"נ ה"ל נכתב ביום ונחתם לאחר זמן דהואיל ויש ריוח מלמטה נראין כן הדברים: **הרי את מלמטה ומותרת מלמעלה.** דבתוך כדי גמר דבור ליכא למימר דמימליך אלא גומר עד לכל אדם ונמלך: **ודלמא הכי איתרמי.** שבתוך כדי גמר דבור חזר בו: **רב אשי אמר.** כולהו קשייתא בהכי מיתרצן כגון דידיעה ביה מתחתא דמגילתא שניכר ביה מתיחת הקלף סביב סביב כל הגט שלא היה בו קלף אלא זה לא למעלה ולא למטה שניכר סביבות הקלף שחור ועב שלא נגע שם תער הגלבים שדרך עושי קלפים שקושרים אבנים סביב למתוח הקלף ומתחילין לתקנו בסמוך וכשאין ריוח מלמטה עסקינן דליכא למיפרך אימלוכי אימליך: **בשגגו.** של חתימה כלפי כתב הגט דהאי ודאי על גט זה חתם ומתני' בשרגלי החתימה כלפי כתב הגט דאיכא למימר שמא למעלה מאותה חתימה היה כתוב שטר ועליו חתמו העדים: **ליחזי הי מינייהו.** גגו כלפי כתב וליתכשר דודאי עליו חתמו דקס"ד שהעדים חותמין ברוחב הקלף כסדר כתב הגיטין: **דרמו להו כי עיברא.** העדים מוטלין בין שני הגיטין כבריח ראשי שיטות של חתימה מחברין הגיטין כבריח הדלת שנמשכת באויר הפתח כך הן נמשכין בין אויר שני הגיטין: **אלא רב.** כי חתים מן הצד לא בגיטין ולא בשטרות אלא בדיסקי כשהיה מזמין אנשים לדין לפניו והסופר כותב להם איגרת הזמנה בשמו והוא חותם פעמים מן הצד ואין הקפדה בכך: **חתם סופר.** עם עד אחד: **שנינו.** במשנתנו דכשר דהוה להו ב' עדים. ואשמועי' מתני' דלא חיישינן למימר הבעל לא צוה שיחתום הסופר אלא אמר לשנים אמרו לסופר פלוני ויכתוב ולפלוני ופלוני ויחתמו וחשו הנך שלוחין לכיסופא דספרא ואחתמוהו להא לא חיישינן כדאוקימנן בפרק מי שאחזו (לעיל עב.): **הא מני ר' יוסי היא.** דאמר מילי לא מימסרן לשליח י): **דהוו ידעי לטופסא.** דשטרא שהיו מכירין כתיבת הסופר וחתימת עד אחד ולא היו מכירין חתימת השני: **עד י' דורות.** הויא חניכה שאם כתבה בגט לא מפסלא למיהוי כשינה שמו ושמה: **בנים.** היינו דור ב': **ובני בנים.** היינו דור ג' ומכאן ואילך קרי ליה ונושנתם: **ז' בתי דינין.** ז' משפחות של מלכים ממלכי ישראל. והנך דמלכי יהודה לא חשיב שהיו בימיהם של אלו והוי כב"ד אחד יא)המלך ובנו ובן בנו וכל מלכים שקמו מזרעו אחריו קרי חד בית דין. שלום בן יבש וזכריה לא קחשיב לפי שלא מלכו שנה שלמה וכן זמרי אבל עמרי אביו של אחאב על שם בית דינו של אחאב נקרא ומפני שאחאב הרשיע לעשות יותר נקרא הקלקול על שמו. בימי הושע בן אלה גלו עשרת השבטים ומההיא שעתא קרי לה חורבן דהיינו אומללה יולדת השבעה שילדה שבע משפחות לע"ז: **עליו עלה.** מפני שלא הרשיע כשאר המלכים בא הפורעניות בימיו בתמיה: **פרדסיאות.** שומרים: **אותן שנים שלא עלו.** הואיל שאין מוחה בידם והן לא עלו יגלו וילכו בשבי: **וישקוד.** וימהר כמו כי שוקד אני על דברי מתרגמינן מוחי אנא (ירמיה א): **גלות צדקיהו.** חרבות ירושלים שגלו כולם: **גלות יכניה.** הוא יהויכין קדמה לגלות צדקיהו אחת עשרה שנה וזו היא צדקה שמיהר והחריב ביתו כדי להגלות דורו של צדקיה לבבל בעוד שחכמי גלות יכניה קיימין שילמדו תורה לאלו הגולים אחריהם לפי שרוב חכמי התורה גלו עם יכניה דכתיב בהו החרש והמסגר אלף: **כיון שסוגרין.** הלכה שהם סגורים בה שאינם יודעים להשיב לשואליהם שוב אין לה פותחין אחרים: **עולא אמר.** היינו צדקה שמיהר להביא הרעה לסוף ח' מאות וחמשים דהיינו ב' שנים קודם ונושנתם דהוא בגימטריא ח' מאות וחמשים ושתים ואם שהו עד ונושנתם היה מתקיים בהן כי אבד תאבדון יב):

ש"מ

תוספות

הכא נמי כשיש ריוח מלמעלה. מיכן יש להכשיר גיטין ושטרות שאין בהן ריוח כלל לא למעלה ולא למטה [א] וכן משמע כולה שמעתין דריש גט פשוט (ב"ב דף קסב.) [ב] [ג] ואמר ה"ר אלחנן דאפ"ה לא חיישינן שמא יחתוך בעל השטר מן השיטין של מעלה לפי שהזמן וכל זכות בעל השטר הוא למעלה ולא יחתוך זכותו: **ודלמא אימלוכי אימליך.** פי' בקונטרס שביטלו ושוב אינו יכול לחזור לגרש בו ואין נראה ◦ דלר"נ דאמר חוזר ומגרש בו מאי איכא למימר [ד] ומיהו אמר ה"ר עזרא הנביא דלעיל שנגמר הגט אינו יכול לבטלו אבל כשלא נכתב כולו מודה ר"נ דאינו חוזר ומגרש בו ועוד פי' [ה] דה"ל כמו נכתב ביום ונחתם בלילה ואין נראה כי העדים ודאי יזהרו שלא יחתמו על שטר מוקדם ואור"י דנראה לפרש ודלמא אימלוכי כו' דשמא התחיל לכתוב הגט לשם איש אחר ונמלך וסיימו לשם זה [ו] וכגון שמותיהן שוין וכר' אלעזר דלא בעי מוכיח מתוכו א"נ אפי' כר"מ ואימליך קודם שם האיש והאשה: **כולי האי לא חיישי'.** היינו דוקא לאמליך בין הרי את למותרת לא חיישי' אבל מ"מ בעינן שיהא ריוח למעלה ולמטה דאי לאו הכי חיישינן דלמא גייז ליה ואיתרמי דהוי הרי את מלמטה ומותרת למעלה: **אמר** יג)**רבי ירמיה חתם סופר שנינו.** משמע דהלכה כר' ירמיה מדמייתי מרבי ירמיה אהא עובדא משמע דהכי קי"ל חתם סופר ועד כשר בשאר שטרות וכתב סופר ועד פסול אפילו בסופר מובהק ולא כשמואל דהכשיר כתב סופר מובהק ועד ולכתחילה אפילו בגיטין ומ"מ אין להכשיר חתם סופר ועד בגיטין מכח רבי ירמיה דהא לכל אמוראי בסוף פ' התקבל (לעיל סו:) דמכשרי באומר אמרו יש לפסול חתם סופר ועד משום דנפיק מיניה חורבה כדאמר התם: יד)**וכך היו נקיי הדעת שבירושלים כותבין.** שלא היו כותבין אלא איש פלוני בן פלוני ור"ח וכן ר"ת גרסי חניכתו וחניכתה כשר וכך היו נקיי הדעת שבירושלים כותבין פירוש שלא היו כותבין אלא חניכתם [ז] וחניכת אבות דבגמרא לא איירי בחניכת האיש כדהכא אלא חניכה שהמשפחה נקראת על שמה: **[מאי קראה.** כי תוליד חד דור בנים תרי דור ובני תרי דור בנים תרי דור הרי ז']. גליון תוס':

שמע

מסורת הש"ס

א) [לעיל סו: עא:], ב) בכת"י נוסף עד, ג) [ע' רש"ל וח"א ודע שבילקוט ראיתי בנים תרין ובני בנים תרין ונושנתם והשחתם ועשיתם הרי כאן שבעה], ד) בכת"י, וכתיב ביה, ה) [תענית ל: ב"ב קכא:], ו) [גי' הערוך פרוזדאות וע' תענית כח. והוסיף פרוזדאות כו'], ז) סנהדרין לח., ח) בסנהדרין ליתא אמר רבי ירמיה, ושם איתא דרש מרי בר מר וכצ"ל. יעב"ץ, ט) בסנהדרין איתא וכמה היו אלף, י) [לעיל סו:], יא) [וכן המלך. רש"ל], יב) [דברים ד], יג) צ"ל אמר ליה רבי ירמיה. דבש תמר, יד) [שייך למשנה דלעיל פז:],

עין משפט נר מצוה

עג א מיי' פ"ד מהל' גירושין הל' כד סמג עשין נ טוש"ע אה"ע סי' קל סעיף ז:

עד ב מיי' פ"ט שם הל' כו סמג שם טוש"ע שם סעיף יח:

תורה אור השלם

1. כִּי תוֹלִיד בָּנִים וּבְנֵי בָנִים וְנוֹשַׁנְתֶּם בָּאָרֶץ וְהִשְׁחַתֶּם וַעֲשִׂיתֶם פֶּסֶל תְּמוּנַת כֹּל וַעֲשִׂיתֶם הָרַע בְּעֵינֵי יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְהַכְעִיסוֹ: דברים ד כה
2. אֻמְלְלָה יֹלֶדֶת הַשִּׁבְעָה נָפְחָה נַפְשָׁהּ בָּא שִׁמְשָׁהּ בְּעֹד יוֹמָם בּוֹשָׁה וְחָפֵרָה וּשְׁאֵרִיתָם לַחֶרֶב אֶתֵּן לִפְנֵי אֹיְבֵיהֶם נְאֻם יְיָ: ירמיהו טו ט
3. וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְיָ רַק לֹא כְּמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָיוּ לְפָנָיו: מלכים ב יז ב
4. עָלָיו עָלָה שַׁלְמַנְאֶסֶר מֶלֶךְ אַשּׁוּר וַיְהִי לוֹ הוֹשֵׁעַ עֶבֶד וַיָּשֶׁב לוֹ מִנְחָה: מלכים ב יז ג
5. וַיִּשְׁקֹד יְיָ עַל הָרָעָה וַיְבִיאֶהָ עָלֵינוּ כִּי צַדִּיק יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשָׂיו אֲשֶׁר עָשָׂה וְלֹא שָׁמַעְנוּ בְּקֹלוֹ: דניאל ט יד
6. וְאֵת כָּל אַנְשֵׁי הַחַיִל שִׁבְעַת אֲלָפִים וְהֶחָרָשׁ וְהַמַּסְגֵּר אֶלֶף הַכֹּל גִּבּוֹרִים עֹשֵׂי מִלְחָמָה וַיְבִיאֵם מֶלֶךְ בָּבֶל גּוֹלָה בָּבֶלָה: מלכים ב כד טז

גליון הש"ס

תוס' ד"ה ודלמא כו' דלר"נ דאמר חוזר. לעיל דף לג ע"ב:

מוסף תוספות

א. דדוקא הכא בעי אבל בעלמא לא. תוס' הרא"ש. ב. דאמרינן [ב"ב קסג ע"ב] בין עדים לאשרתא אפילו שיטה אחת פסולין דילמא גייז ליה לעילאי ויכתוב שטר הוא ועדיו בשיטה אחת. שם. ג. וא"ת אמאי לא חיישינן דילמא מיתרמי ליה חובה בתחלת השטר וגייז ליה. שם. [ועיין מהרש"א]. ד. כי אימליך מאי הוה, [ו]הא קיימא לן כרב נחמן. הר"ן שעל הרי"ף [ועיין פנ"י]. ה. רש"י אי נמי. תוס' הרא"ש. ו. והוה ליה גט שנכתב לשם אשה אחרת ואין זה כריתות לשם אשה זו. רשב"א. ז. שם לווי של האיש עצמו או של האשה, שלא היו חוששין לכתוב עיקר השם. רשב"א.

מוסף רש"י

חתם סופר שנינו. האי כתב סופר דקתני, חתם הוא, שאם חתם הסופר בעד ועד אחר עמו כשר (לעיל סו:) לא תימא דמתכשר גט בחתימת עד אחד וכתב יד סופר שני, אלא הכי קאמר חתם הסופר בגט עד ועד שני עמו כשר (לעיל עא:). **בא הושע וביטלן.** לפי שגלו עגלי הזהב כבר בשתי גליות, בגלות ראשונה ויך את עיון ואת דן וגו' (מ"א טו כ) הגלה עגל שבדן, ובשניה כשגלו ראובן וגד נטל עגל שבבית אל, לקיים מה שנאמר (הושע י) גם אותו לאשור יובל, ולפי שבטלו פרדיסאות והם נמנעו מלעלות לרגל, לפיכך נחתם גזר דינם לגלות בימיו, שעד עכשיו תלו הקלקלה במלכיהם ועתה לא היה במי לתלות וזה שאמר הושע בן בארי (שם) כי עתה הזנית אפרים נטמא ישראל עתה נגלית רעתכם (רש"י מ"ב יז ב) הושע בן אלה רשע היה דכתיב ויעש הרע בעיני ה' רק לא כמלכי ישראל, והיינו דקאמר רק, שבטל את הפרוסדאות ואמר לאיזה שירצו יעלו (תענית לא.) כדתניא בסדר עולם כשראה הושע בן אלה שגלו עגלי הזהב עמד והעביר פרדסאות שהושיב ירבעם בן נבט שלא יעלו ישראל לרגל, שבכל מלכי ישראל הוא אומר וילך בדרך ירבעם בן נבט ובחטאתו אשר החטיא את ישראל, אבל בהושע כתיב רק לא כמלכי ישראל אשר היו לפניו (רשב"ם ב"ב קכ:). **שהגלה גלות צדקיהו.** שהקדים ומיהר גלות צדקיהו שהיא באחרונה בעוד שגלות יכניה קיימת, שעדיין לא מתו אותן שגלו לבבל עם יכניה, שהיו חכמים בתורה ולמדוה לבני גולה האחרונה (סנהדרין לח.). **שבשעה שפותחין.** בתורה, **נעשו הכל כחרשין.** קרי ביה החרש (שם). **כיון שסוגרין.** דבר הלכה הנעלמת מהן, אין לה פותחין אחרים (שם). המשך מוסף רש"י נמצא בסוף המסכת

פסקי רי"ד

אבל גט פשוט צריך שיהו עדיו מתוכו: **הקיף ראשו של זה בצד ראשו של זה** שסמך שני ראשי הגט זה אצל זה שהתחיל לכתוב גט א' מאמצע המגילה ועד סופה ועוד כתב גט אחר באמצע המגילה ועד סופה השני והעדים חתמו בין שני הראשים שניהם פסולין שאין החתימה עולה לאחד מהם. **ראשו של זה בצד סופו של זה והעדים מלמטה** את שהעדים נקראין בסופו דהיינו התחתון כשר אבל העליון פסול ולא תימא עדים אתרוייהו מסהדי: **כתב הסופר ועד כשר. א"ר ירמיה חתם סופר שנינו.** פי' חתם סופר עם עד אחד שנינו דכשר. ואשמעינן מתני' דלא חיישינן שמא הבעל לא צוה שיחתום הסופר אלא אמר לשנים אמרו לסופר פלוני ויכתוב ולפלוני ופלוני ויחתמו וחשו הנך שלוחין לכיסופא דספרא וחתמוהו להא לא חיישינן כדאוקימנא בפ' מי שאחזו דהא מני ר' יוסי היא דאמר מילי לא מימסרן לשליח והבעל בעצמו צריך לומר לסופר לכתוב ולעדים לחתום ולא שישלח להם ע"י שליח הלכך ליכא למיחש להכי: **ההוא כתובת חתנים דאתאי לקמיה דר' אבהו דהוה ידע ליה לטופסא דשטרא ולחתימת ידא דחד שהדא.** פי' היתה האשה צריכה לקיים חתימות הכתובה והיו מכירים העדים כתיבת טופס השטר שהוא של סופר פלוני וגם חתימת עד אחד. סבר לאכשורה כדתנן כתב הסופר ועד כשר. אלמא כתיבת הסופר כחתימת עד אחד דמיא. **א"ל ר' ירמיה חתם סופר שנינו** אבל כתיבת השטר לא מהניא מידי. **איש פלוני עד כשר.** אע"פ שלא כתב פלוני בן פלוני או אם כתב בן איש פלוני עד כשר אע"פ שלא הזכיר שמו או שכתב פלוני בן פלוני ולא כתב עד כשר וכן היו נקיי הדעת שבירושלם כותבין בלשון קצרה ולא היו כותבין עד: **כתב חניכתו וחניכתה כשר** פי' כגון שכתב אנא ראובן בר פלוני פטרית יתיכי רחל בת פלונית ואותו פלוני אינו לא אביו ולא אביה אלא אחד גדול ממשפחתו שהיו מתיחסין עליו כגון אברהם בן עזרא משה בן עזרא שלא היה שם אביהם עזרא אלא כך היו מתיחסין כולן על שם עזרא גם זה כתב בן פלוני ואותו פלוני לא היה אביו אלא זקן זקנו או יותר רחוק ונתייחס עליו כשר הוא והאי בן לאו דוקא. ולא אמרי' כיון שלא היה שם אביו כך ולא שם אביה כך הוה ליה שינה שמו ושמה והגט פסול. אלא אמרינן דרך בני אדם להתייחס על שם גדול משפחתם ואע"פ שאינו אביו מתייחס על שמו. **ת"ר חניכת אבות בגיטין עד עשרה דורות ר' שמעון בן אלעזר אומר עד שלשה דורות כשר מכאן ואילך פסול.** פי' ת"ק סבר אע"פ שאותו הגדול שנתייחס עליו הוא רחוק ממנו עשרה דורות כשר הוא ור' שמעון בן אלעזר סבר עד שלשה דורות כשר מכאן ואילך הוה ליה שינה שמו ושמה ופסול. כמאן אזלא הא דא"ר חנינא חניכת אבות בגיטין עד שלשה דורות כמאן כר' שמעון בן אלעזר: **אמר רב הונא מאי קראה כי תוליד בנים ובני בנים ונושנתם בארץ** פי' אלמא עד שלשה דורות מתיישנים ומשתכחים הראשונים:

תלמוד בבלי מהדורת נהרדעא החדש, באדיבות הוצאת ח. וגשל, © כל הזכויות שמורות